

1.

LET-KAN (HÁI-LÊNG ÔNG)
 Kòa-chhài-chí 1925/7
Tân Chheng-tiong

Tī chí̄t-ê joáh-thiⁿ Lék-kan chē tī Ba-tek-hái ê chiōh-poâⁿ. Gîm i it-seng pi-siong ê koa, ēng só giâ ê khîm lâi toâⁿ.

Chhiⁿ-chhùi ê hái-éng, ek-lâi ek-khì tī i chē ê kha piⁿ. Tī hit hái lâi ū só thiàⁿ ê bô, cha-bô -kiáⁿ kap hāu-siⁿ.

I gîm m-sí hái lâi hái gōa, hong-kong kéng-sek kap só ū; I gîm lûn tē chiūⁿ, tē-bîn chiūⁿ, iā bô pát-hâng ê kò -sû.

Lî-khui hái-éng, chiū kàu tē-bîn, tī-hia só khoàⁿ kap só thiaⁿ. Chē tī hoāⁿ-téng, lóng bô ià-siān, pi-siong chhám-chhoech lâi chhut-siaⁿ.

Gîm kóng, i ū tē-bîn piàn-kiâⁿ sì-hng, iû-lék tak só -châi, Khoàⁿ-kìn lâng-lâng sim-koan chân-jím, pí tī hái--ê khah lî-hâi.

Gîm kóng, sin-sû, bôk-su, ióng-sû, lâi hù kiat-hun lé; Bôk-su mn̄g kóng, “Kin-jít kiat-iok ê ióng-sû siáⁿ lâng--leh!”

În kóng, “góa m-sí ióng-sû, sî tûi hái lâi, bô siok tī tē”, Sin-sû puīh to, siok-lú âu-kiò, bôk-su tióh kiaⁿ bôe kóng-oe.

力間（海龍王）
 芥菜子 1925/7
 陳清忠

Tī一个熱天力間坐tī Ba-tek海ê石磐，吟伊一生悲傷ê歌，用所giâ ê琴來彈。

青翠ê海湧，溢來溢去tī伊坐ê跤邊；tī hit海內有所疼ê某、查某囝kap後生。

伊吟m是海內海外，風光景色kap所有；伊吟論地上、地面上，也無別項ê故事。

離開海湧，就到地面，tī hia所看kap所聽；坐tī岸頂，lóng無ià-siān，悲傷慘chhoech來出聲。

吟講：伊有地面遍行四方，遊歷tak所在；看見人心肝殘忍，比tī海--ê khah厲害。

吟講：紳士，牧師，勇士，來赴結婚禮；牧師問講：「今日結約ê勇士啥人--leh！」

應講，「我m是勇士，是對海來，無屬tî地」紳士拔刀，淑女喉叫，牧師著驚bôe講話。

Gîm kóng, lé-sek bōe soah, koáⁿ-kín khí-sin, lī-khui lé-pài thiaⁿ, iân lō thó -khùi tē chiūⁿ ê lâng sim-koanⁿ ok-tòk, chin thang kiaⁿ.

Sin-niû tak-jit chē tī hái lāi, thî-khàu, bák-sái ná lôh hō , khàu kóng, “góa ê tiōng-hu, khó-sioh! Khó-sioh! M-sī Ki-tok-tō .

Lék-kan thiaⁿ liáu, sim-koanⁿ kan-khō, koh-chài chít-pài chiūⁿ tē-bīn; ài chhōe bōk-su, niá-siū sé-lé, thang tit tek-kiù ê bûn-pîn.

I ū chít-àm, giâ kim ê khîm, sim-koanⁿ ut-chut, lō -piⁿ chē. Khoàⁿ-kìn bōk-su, sin chhêng lé-hók, khiâ tī pêh-bé tûi hia kòe.

“Lék-kan siáⁿ-sū lâi mng sé-lé! Thian-kok bô siök tī lí-ê, Oh-tit! Oh-tit! Siat-sú nā ē, góa ê chhâ-koái beh puh-gê.”

Kàu-kék kî-koài!! Chhâ-koái puh-gê, siⁿ ki hoat hiôh, kap tōa châng. Bók-su khui siaⁿ o-ló Siōng-tè, hoaⁿ-hí chín-kiù bê-lō -lâng.

“Tē ū chhin-chhiat! Hái ū chhin-chhiat! Jit-goéh chhiⁿ-sîn kap tak-lüi; Ah! Thiⁿ, Tē, Hái, Siōng-tè--Tok-tòk lâng ê chhin-chhiat tī toh-ūi?”

Hit-tiap liáu-āu, Lék-kan siōng-siōng chē tī Ba-tek-hái ê chioh-poâⁿ, Pi-siong thó -khùi, chhut-siaⁿ lâi gîm, êng sótòa ê khîm lâi toâⁿ.

LEK-KAN THE NECKAN

吟講：禮式bōe soah, 趕緊起身，離開禮拜廳；沿路吐氣地上 ê 人心肝惡毒，真thang驚。

新娘tak日坐tī海內，啼哭，目屎若落雨；哭講：「我ê丈夫，可惜！可惜！m是基督徒。」

力間聽了，心肝艱苦，koh再一pái上地面，ài chhōe 牧師，領受洗禮，thang得得救ê文憑。

伊有一暗，舉金ê琴，心肝鬱chut，路邊坐；看見牧師，身穿禮服，騎tī白馬對hia過。

「力間啥事來問洗禮！天國無屬tī你ê，oh得！oh得！設使若ē，我ê柴拐beh puh芽。」

到極奇怪！！柴拐puh芽，生枝發葉，kap大檯；牧師開聲o-ló上帝，歡喜拯救迷路人。

「地有親切！海有親切！日月星辰kap tak類；Ah！天、地、海，上帝--獨獨人ê親切tī toh位？」

彼霎了後，力間常常坐tī Ba-tek海ê石磐；悲傷吐氣，出聲來吟，用所帶ê琴來彈。

力間 THE NECKAN

(Lék-kan sī chuí-sîn, piān-gî-siōng ék chòe; Hái-lêng-ông)

Goân-bûn sī chít chat 4 kù ê si. Chok-chiá sī Eng-kok kīn-sè ê tōa si-jîn, bûn-gē phoe-phêng-chiá, iā-sī tōa kàu-iók ka A-ló Má-thài (Mathew Arnold, 1822-1888). Chit-siú chiū-sī I só siá “kóng-oē-thé” si-tiong ê chít-phiⁿ. Lán ná thák chiū sûi-sî bêng-pék, chit ê kò -sū m-sī sít--ê, sī chòe--ê.

Taⁿ ék tī chia--ê, bōe kham-tit kóng sī si, in-uī lán ê si ū lán ê kui-kú; nā-sī chit-siú lóng bô chiàu kui-kú. Ták-chōa ū 15 jī iā 1 chōa chòe chít chat, chit-khoán ê thé phah-sñg bô teh thang khoàⁿ; ék án-ni si in-uī ài hō läng khah hó thák nā-tiāⁿ.

Chóng--sī ék-chiá ê ì-sù m-sī iàu-kín tī kò -sū chin, á-sī ké; sī thé chiâⁿ-hêng á bô-chiâⁿ-hêng, Sī khah iáu-kin tī lâi-tiōng só pau-hâm ê ì-sù, khoàⁿ ū sím-mih thang chòe lán sìn-chiá ê kà-sī á-sī lī-ek á-bô?

Pí-phêng lâi kóng-
Chiàu lán só thák,

Lék-kan thang chí sím-mih khoán ê läng?
Hái sī chí sím-mih, tē sī chí sím-mih?
Lék-kan ê bó siáⁿ-sū lâi thî-khàu?
Bók-su m-chiap-láp Lék-kan niá sé-lé sī cháiⁿ-iūⁿ?
Chhâ-koái ê puh-gê sī hián-chhut sím-mih?

Ā-sī ū sím-mih pát-hâng thang-chòe lán siūⁿ ê bûn-tê, lán nā ióng-sêng ná-thák ná-siūⁿ ê sîp-koàn, chiū lán ê-tit thang ke-thin chin-chhöe ê lī-ek.

(力間是水神，便宜上譯做：海龍王)

原文是一節4句ê詩。作者是英國近世ê大詩人，文藝批評者，也是大教育家A-ló Má-thài (Mathew Arnold 1822-1888)。這首就是伊所寫「講話體」詩中ê一篇。lán ná讀就隨時明白，這個故事m是實--ê，是做--ê。

Taⁿ譯tī chia--ê, bōe堪得講是詩，因為lán-ê詩有lán-ê規矩；若是chit首lóng無照規矩。Ták-chōa有15字也1 chōa做一節；chit款ê體拍算無teh thang看；譯án-ni是因為ài hō人khah好讀nā-tiāⁿ。

總--是譯者ê意思m是要緊tī故事真，á是假；是體chiâⁿ形á無chiâⁿ形，是khah要緊tī內中所包含ê意思，看有sím-mih thang做lán信者ê教示á是利益á無？

比並來講一
照lán所讀，

力間thang指sím-mih款ê人？
海是指sím-mih，地是指sím-mih？
力間ê某啥事來啼哭？
牧師m接納力間領洗禮是cháiⁿ-iūⁿ？
柴拐ē puh芽是顯出sím-mih？
Ā是有sím-mih別項thang做lán想ê問題，lán若養成ná讀ná想ê習慣，就lán ê得thang加添真濟ê利益。

Chhiáⁿ liát-uī ê thák-chiá thák chit-phiⁿ, m̄-thang kan-ta khoàⁿ kò-sū chòe sim-sek, tàu-kù chòe hó-thiaⁿ; nā án-ni chiū siá tī chia ê bok-tek sī khang-khang.	請列位ê讀者讀chit篇, m̄-thang kan-ta看故事做心適, tàu句做好聽；若án-ni就寫tī chia ê目的是空空。
--	--

台語	華語解說
<i>Tân Chheng-tiong</i>	陳清忠（1895 - 1960）：台灣kan-ná-kiû（橄欖球）之父，台灣合唱團之父，芥菜子創辦人。
<i>Ba-tek-hái</i>	Baltic sea的翻譯，華語翻譯成波羅的海。
<i>chioh-poâⁿ</i>	石盤：又大又平的石頭。
<i>chhám-chhoeih</i>	慘chhoeih：淒慘，悲傷。
<i>puih</i>	puih/poéh：拔出來。
<i>ut-chut</i>	鬱chut：憂鬱，鬱悶。
<i>puh-gê</i>	pug芽：發芽。
<i>Pí-phēng</i>	比並：(1)比較。 (2)譬喻。